

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੰਖਿਆ ਛੱਬੀ

ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮੇਂ: ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਰੀ ਬੁਣਾਵਟ ਜੋ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ, ਪਾਪਾਸੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ

Jeff Pippenger

2023-12-21

ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਦਭੁਤ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਉਹਨਾਂ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ (ਰੋਜ਼ਾਨਾ), ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਉਜਾੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ), ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ।

ਤਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੇ ਉਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲਿਦਾਨ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ?" ਦਾਨੀਏਲ 8:13.

ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ" ਤੋਂ ਭਾਵ ਉਹ "ਸੱਤ ਕਾਲ" ਹਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੋ ਕੋਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਸਨ; ਅਤੇ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ "ਸੱਤ ਕਾਲ" ਉਹਨਾਂ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਨ; ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰੇਖਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਸਮਾਰੀਆ ਦੀ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਡੇਰੀ, ਅਤੇ ਅਹਾਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਸਾਹੁਲ ਤਾਣਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਇਉਂ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਥਾਲੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ ਓਲਟਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 21:13।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਅਤੇ ਪਦ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ 677 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਈ। ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ 723 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਈ। ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਉਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ।

ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੇਵਲ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਓਟ ਹੇਠ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਹੈ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਬਪਤਿਸਮਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ।" ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਜਾਂ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ 1798 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਉਹੀ ਦਿਲ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਮਕਾਂਡ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਉੱਤੇ ਆਇਆ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਨਿਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਦਿਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਦਿਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦਿਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਓੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਹੈ।

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਗਰ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੌਣ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।" The Great Controversy, 439.

ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਜਿਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਲਈ ਸੀ, ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਜਗਰ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਝੁੱਠਾ ਨਬੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੁੱਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ ਤਿੰਨ-ਰੂਪੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਹੀ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ 1798 ਵਿੱਚ ਨਬੁਕਦਨੋਜ਼ਰ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ।

1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਜੋ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਲੱਗ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਗਿਆਨੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਬਣੀ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮੋਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਪਰ ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਰੱਖ; ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਹੋਰ ਦੋ ਜਣੇ ਖੜੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੀ ਉਸ ਪਾਸੇ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੂਖਮ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਜਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ?" ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਸੂਖਮ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਜਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸਦੀਵ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ, ਸਮਿਆਂ, ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਰ-ਚੁਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਤਦ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ 12:4-7.

ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ; ਤਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਆਪਣੀ ਰਾਹ ਲੱਗ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਗਿਆਨੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਿੱਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ 12:8-12.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਬਚਨ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਉਹ ਬਚਨ ਜੋ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" 'ਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ (ਇੱਕ ਸਮਾਂ, ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਅੱਧਾ), ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਨੌਬੇ, ਅਤੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਪੈਂਤੀ—ਇਹ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਅਰਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ "ਦਿਨ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ 1843 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਹ 1843 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ... ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ"

"ਆਉਂਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ—ਛੁਹਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1844 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਵੀ ਛੁਹਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ 1843 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਆਈ; ਅਤੇ 1843 ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਆਖਰੀ ਦਿਨ 1844 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਛੁਹਦਾ ਹੈ। ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਧੰਨਤਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਜੋ ਬਿੰਦੂ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦੀ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤਾਂ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰ ਤੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਰਹ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 12:13.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅਭਿੱਗ ਖੜਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਤਪਰ।" Manuscript Releases, volume 6, 108.

ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, 1798 ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਪਦ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੀ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਵਾਲੀ ਬਨਬਾਸੀ ਦਾ ਅੰਤ 1798 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ" ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਆ ਗਈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮ ਉੱਚੇ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਸੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਬੁੱਧਿ-ਬਲ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕਾਂਤੀ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਲੱਭਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਤਿ ਉੱਤਮ ਮਹਾਨਤਾ ਵਧਾ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਨਿਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੋ ਘਮੰਡ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ

ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 4:34-37.

“ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ” ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਨਾ ਤਾਂ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਬਿੰਦੂ ‘ਤੇ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 1798 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮੇਮਨੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਣਾ ਨਿਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰਾਜ ਸੱਤਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ “ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭੇਦ” ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਬਾਰਾਂਵੇਂ ਅਤੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਜਗਰ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਹੀ ਲੜੀ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਵਜੋਂ 1798 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 1798 ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਗਰ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ 1798 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਹਾਲੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਹੀ ਸੀ। 1989 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ‘ਤੇ, ਤਦੋਂ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਹਿਚਾਣੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

1798 ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਛਾਣ ਦੇ ਅਣਮੋਹਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਉਲਾਈ ਨਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1989 ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਛਾਣ ਦੇ ਅਣਮੋਹਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਹਿੰਦਕੋਲ ਨਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਸ ਚਲਚਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਸ ਚਲਚਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਣ, ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੁਪਨਾ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੇ “ਸੱਤ ਕਾਲ” 1798 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਉੱਤੇ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ, ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। “ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ” ਉੱਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਗਣਤੰਤਰਕ ਸਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਮਨੇ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆਈ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਰਾਜੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਿਮਰੇਦ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਵਲੋਂ ਧਰਤੀ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਕੌਮਾਂ, ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ: ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਧਦੀ ਰਹੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂ ਜੋ ਸਰਬੋੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕਿੰਨੇ ਮਹਾਨ ਹਨ! ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਚਰਜ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹਨ! ਉਸ

ਦਾ ਰਾਜ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਲ ਵਿੱਚ ਸਮਿੱਧ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੈਭੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਲੰਗ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਦਾਨੀਏਲ 4:1-5.

ਸੁਪਨੇ ਨੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੂੰ ਭੈਭੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ" ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਵੰਸ਼, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼, ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਬਣਾਏ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:6, 7.

ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਤਿੰਨ-ਕਦਮੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਮਹਿਮਾ" ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਮਰੇਦ ਦੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ "ਚੱਲੀਏ" ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਮੀਨਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਸੀ। ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਾਂਝ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਮਰੇਦ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਨਿਮਰੇਦ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦਾ ਡਰ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਨਾ ਖਾਣ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 1798 ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਰਥਾਤ 1798 ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਬਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਣ। ਤਦ ਜਾਦੂਗਰ, ਜੋਤਿਸ਼ੀ, ਕਸਦੀ ਅਤੇ ਫਾਲ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅੰਦਰ ਆਏ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਪਨਾ ਸੁਣਾਇਆ; ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਨਾ ਦੱਸ ਸਕੇ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਨਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਪਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਤੈਨੂੰ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋ ਮੈਂ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸ। ਦਾਨੀਏਲ 4:5-9।

ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ 1798 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਗਮਨ—ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਡਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ: ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਫਿਰਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ... ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ: ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:4, 9, 10.

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਉੱਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਤਦ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਖੋਜ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਦੇ ਨੇ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਸਮਝ ਸਕਿਆ। ਬਾਬਲ ਦੇ ਗਿਆਨੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਜੋਤਿਸ਼ੀਆਂ, ਕਸਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਾਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਬਾਬਲ ਦੇ "ਗਿਆਨੀ" ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਘਾਟੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਐਸੇ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅੱਖ ਹੇਠ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਸਭ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਲਹੂ-ਰਹਿਤ ਹੱਥ ਤੁਹਾਡੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਉੱਨੀ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਿੰਦਕ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅੱਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, 'ਤੂੰ ਤੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਾਟਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ'; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।" Messages to Young People, 229.